

EIROPAS PARLaments

2009 - 2014

Sesijas dokuments

A7-0295/2013

23.9.2013

ZIŅOJUMS

par zināšanām par jūru 2020. gada perspektīvā — jūras gultnes kartografēšana
ilgtspējīgas zivsaimniecības sekmēšanai
(2013/2101(INI))

Zivsaimniecības komiteja

Referente: *Maria do Céu Patrão Neves*

PR_INI

SATURA RĀDĪTĀJS

	Lpp.
EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS	3
PASKAIDROJUMS	11
KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS	12

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par zināšanām par jūru 2020. gada perspektīvā — jūras gultnes kartografēšana ilgtspējīgas zivsaimniecības sekmēšanai (2013/2101(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 29. augusta Zaļo grāmatu „Zināšanas par jūru 2020 — no jūras dibena kartēšanas līdz prognozēm par turpmākajām norisēm okeānā” (COM(2012)0473),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 8. septembra paziņojumu „Zināšanas par jūru 2020 — jūras dati un novērojumi pārdomātai un ilgtspējīgai izaugsmei” (COM(2010)0461),
- ņemot vērā Padomes 2008. gada 25. februāra Regulu (EK) Nr. 199/2008 par Kopienas sistēmas izveidi datu vākšanai, pārvaldībai un izmantošanai zivsaimniecības nozarē un par atbalstu zinātniskā padoma izstrādei saistībā ar kopējo zivsaimniecības politiku,
- ņemot vērā Padomes 2009. gada 20. novembra Regulu (EK) Nr. 1224/2009, ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem,
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 12. marta priekšlikumu direktīvai, ar ko izveido jūras telpiskās plānošanas un integrētās piekrastes pārvaldības satvaru (COM(2013)0133),
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 3. septembra paziņojumu „Jūras nozaru izaugsme un izaugsmes noturību veicinošās iespējas” (COM(2012)0494),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Direktīvu 2008/56/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (Jūras stratēģijas pamatdirektīva),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 14. marta Direktīvu 2007/2/EK, ar ko izveido Telpiskās informācijas infrastruktūru Eiropas Kopienā (*INSPIRE*),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 17. novembra Direktīvu 2003/98/EK par valsts sektora informācijas atkalizmantošanu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Lēmumu 1982/2006/EK par Eiropas Kopienas Septīto pamatprogrammu pētniecībai, tehnoloģiju attīstībai un demonstrējumu pasākumiem (2007–2013),
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 17. jūlija paziņojumu „Virzība uz labāku piekļuvi zinātniskai informācijai: arvien lielāki ieguvumi no publiskajiem ieguldījumiem pētniecībā” (COM(2012)0401),– ņemot vērā Komisijas 2012. gada 17. jūlija ieteikumu par piekļuvi zinātniskajai informācijai un tās saglabāšanu (2012/417/ES),

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 30. maija Ieteikumu 2002/413/EK par integrētas piekrastes zonas apsaimniekošanas īstenošanu Eiropā,
  - ņemot vērā Komisijas 2012. gada 11. septembra ziņojumu „ES integrētās jūrlietu politikas progress” (COM(2012)0491),
  - ņemot vērā Komisijas 2012. gada 29. augusta darba dokumentu par Eiropas Jūras novērojumu un datu tīkla starpnovērtējumu (SWD(2012)0250),
  - ņemot vērā Komisijas 2012. gada 8. marta darba dokumentu „Ceļvedis Eiropas Jūras novērojumu un datu tīkla (*EMODNET*) izveidošanai” (Ares(2012)275043),
  - ņemot vērā Komisijas 2010. gada 8. septembra darba dokumentu par Eiropas Jūras novērojumu un datu tīkla ietekmes novērtējumu (SEC(2010)0998),
  - ņemot vērā Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumu „Eiropa 2020 — stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (COM(2010)2020),
  - ņemot vērā Komisijas 2010. gada 22. janvāra darba dokumentu par jūras datu infrastruktūru — sabiedriskās apspriešanas rezultātiem (SEC(2010)0073),
  - ņemot vērā Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes 2009. gada 16. novembra 2973. sanāksmes secinājumus par integrēto jūrniecības politiku,
  - ņemot vērā Komisijas 2009. gada 15. oktobra ziņojumu „Progresā ziņojums par Eiropas Savienības integrēto jūrniecības politiku” (COM(2009)0540),
  - ņemot vērā Komisijas 2009. gada 7. aprīļa dienesta darba dokumentu „Veidojot Eiropas jūras zināšanu infrastruktūru — ceļvedis Eiropas jūras novērojumu un datu tīkla izveidei”,
  - ņemot vērā Komisijas 2008. gada 3. septembra paziņojumu „Eiropas stratēģija jūras zinātniskajai un tehniskajai pētniecībai. Saskaņota sistēma Eiropas Pētniecības telpā okeānu un jūru ilgtspējīgas izmantošanas veicināšanai” un Parlamenta 2009. gada 19. februāra rezolūciju par lietišķiem pētījumiem kopējās zivsaimniecības politikas jomā¹,
  - ņemot vērā Komisijas 2007. gada 10. oktobra paziņojumu par integrētu Eiropas Savienības jūrniecības politiku (COM(2007)0575),
  - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
  - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ziņojumu (A7–0295/2013),
- A. tā kā zināšanas par jūras vides ir būtiskas „zilās ekonomikas” — stratēģijas „Eiropa 2020” jūras komponentes — veicināšanai, attīstībai un paplašināšanai, sasaistot tehnoloģisko kompetenci un inovācijas, resursu ilgtspējīgu izmantošanu, konkurētspēju un darbvietu radīšanu, lai sekmētu gudru, ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi;
- B. tā kā zināšanas par jūras vidi ir būtiskas, lai paplašinātu un uzlabotu informāciju par ekosistēmām un antropogēno ietekmi uz jūras vidi, ļaujot pareizi aizsargāt vidi, racionāli

¹ OV C 76 E, 25.3.2010., 38. lpp.

izmantot ilgtermiņā ekoloģiski ilgtspējīgus resursus un nodrošināt cilvēka lietojumu un darbību līdzsvarotu un ilgtspējīgu izaugsmi saistībā ar okeānu;

- C. tā kā esošie dati par jūras vidi pašlaik glabājas daudzās iestādēs, ir izkliedēti un fragmentāri, un tā kā Eiropā ir būtiski nodrošināt un atvieglot piekļuvi šim milzīgajam datu kopumam par jūras vidi, lai optimizētu resursu izmantošanu un sekmētu attīstību, inovācijas un darbvietu radīšanu jūras un jūrlietu nozarēs;
- D. tā kā zvejniecības nozare ir viena no cilvēka pamatdarbībām jūras vidē, kas palīdz nodrošināt pārtikas resursus un ir ļoti svarīga, jo īpaši noteiktām piekrastes kopienām, tādējādi tā ir viena no integrētās jūrniecības politikas noteicošajiem elementiem; tā kā ir jāatgādina, ka zvejas darbībām bieži ir nelabvēlīga ietekme uz jūras ekosistēmām, jo tiek izmantoti daudz un dažādi zivju krājumi; tā kā zvejniecības nozare visvairāk cieš no daudzajiem lietojumiem un darbībām, kas notiek jūras vidē, piemēram, no jūras transporta un tūrisma, pilsētu un piekrastes attīstības, jūras piesārņojuma, ieguves rūpniecības un atjaunojamās enerģētikas nozares, kuru ietekme summējas ar zvejas darbību ietekmi;
- E. tā kā Eiropas jūras ir daudzveidīgas, un dažādās Eiropas Savienības (ES) dalībvalstīs ir dažādas zvejas flotes un zvejniecības prakse; tā kā šīs daudzveidības un īpatnību apzināšanās un novērtēšana ir ļoti atkarīga no pieejamās informācijas par zvejas darbībām;
- F. tā kā saistībā ar zvejniecības nozari arvien biežāk ir jāizmanto informācijas tehnoloģijas, kas ir ļāvušas uzlabot informācijas pieejamību un pārredzamību, kā arī veicinājušas datu vākšanas un pārsūtīšanas sistēmu datorizācija gan valstu un reģionu pārvaldes iestāžu, gan ražotāju organizāciju līmenī; tādēļ uzskata, ka, bez šaubām, uzlabota informācijas pieejamība par zvejas darbībām var rosināt procesu, kas sekmē ilgtspējīgāku zvejas praksi ne tikai vides, bet arī ekonomikas un sociālajā ziņā;
- G. tā kā ir nepieciešams veikt to biogeogrāfiskajā ziņā jutību rajonu identificēšanu un apzīmēšanu un izveidot zivju krājumu atjaunošanas teritorijas un aizsargājamās jūras teritorijas, lai nodrošinātu neaizsargāto jūras ekosistēmu (NJE) efektīvu aizsardzību un saglabāšanu, vēršoties pret īpaši intensīvām zvejas darbībām; atgādinot, ka ekosistēmu aizsardzības, zivsaimniecības pārvaldības un jūras telpas uzlabošanas pasākumi tiek labāk izprasti, pieņemti un īstenoti, ja par jūras vidi un zvejas darbībām pieejamā informācija ir plaša un kvalitatīva;
- H. tā kā iniciatīva „Zināšanas par jūru 2020” ir ļāvusi uzsākt diskusijas par šo tematu un sekmēt sabiedrisko apspriešanu, lai noskaidrotu sabiedrības viedokli par iespējām un problēmām saistībā ar informācijas sniegšanu par jūras novērošanu Eiropā, atzinīgi vērtējot Komisijas iniciatīvu sagatavot Zaļo grāmatu „Zināšanas par jūru 2020 — no jūras dibena kartēšanas līdz prognozēm par turpmākajām norisēm okeānā”;
- I. tā kā ir nepieciešams saskaņā ar iepriekš pieņemtajiem noteikumiem izmantot potenciālu, kas piemīt ārkārtīgi lielajam datu kopumam par jūras vidi, kuri savākti un glabājas daudzās publiskās un privātās Eiropas līmeņa struktūrās, nododot tos potenciālo lietotāju rīcībā, atbalstot nepieciešamību mainīt iedibināto kārtību datu vākšanas un lietošanas ziņā, liekot mainīt pašreizējo sistēmu, kurā dati tiek vairākkārt vākti vieniem un tiem pašiem konkrētiem nolūkiem, un ieviešot modeli, kurā informācijas vākšana un sniegšana noder

dažādiem mērķiem;

- J. tā kā plašāka datu sniegšana un pieejamība veicinās to lietošanu starpdisciplinārā pētniecībā un sekmēs starpnozaru partnerību veidošanos, jo īpaši starp publisko un privāto sektoru, tādējādi nodrošinot vienotu datu kopumu, kura spējas un noderība pārsniedz atsevišķu sastāvdaļu summu;
- K. tā kā šīs iniciatīvas pamatā ir starpdisciplināra stratēģija, integrējot un iedzīvinot visas jūras novērošanas darbības, kas pašlaik notiek ES; uzsverot lietderību un priekšrocības, ko rada daudzveidīga datu kopuma pieejamība, izmantojot vienotu digitālu platformu datu sniegšanai par jūras vidi;
- L. tā kā zvejniecības nozares lielā nozīmība un plašā daudzveidība, kas ir sena un tradicionāla darbība jūrā, pilnībā pamato informācijas par zvejas darbību un pārvaldību integrāciju datos, ko iespējams kartēt un izplatīt iniciatīvas „Zināšanas par jūru 2020” ietvaros;
- M. tā kā, lai atvieglotu kopējās zivsaimniecības politikas (KZP) pārvaldību, sākot no 2001. gada, ES finansē dalībvalstu varas iestāžu veikto datu vākšanu un izplatīšanu par zvejniecības nozari; atgādinot, ka zivsaimniecība ES tiek pārvaldīta, pamatojoties uz daudzgadu pārvaldības plāniem, un vadīta, izmantojot piesardzīgu un ekosistēmisku pieeju, kas paredz pēc iespējas samazināt zvejas darbību ietekmi uz jūras ekosistēmām, šāda pārvaldības stratēģija rosina starpdisciplināru pētniecību, un tai nepieciešams savākt daudzus zinātniskus datus par zvejas krājumiem;
- N. tā kā pašreizējā KZP reforma paplašina dalībvalstu pienākumus attiecībā uz vides, bioloģisko, tehnisko un sociāli ekonomisko datu vākšanu par zvejas darbībām, iekļaujoties zvejniecības nozares datu vākšanas sistēmā (DVS), kuras finansējums tiks palielināts 2014.–2020. gada periodā, izmantojot jauno Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu (EJZF),

Informācijas avoti un datu veidi

1. uzsver, ka eksistē daudzas publiskas un privātas struktūras, kas glabā datus par zvejas darbību ES, un tie būtu jāintegrē jūras dibena digitālajā daudzaspētu kartēšanā, kuras dēļ izveidotā karte ir publiski pieejama;
2. uzsver — lai dalībvalstis varētu pildīt savu pienākumu pret Eiropas Savienībai datus DVS ietvaros, tām ir jāvāc un jānosūta dati, kas ir lielisks informācijas avots par zvejas darbībām, un šī plašā informācija tiek apkopota Kopīgajā pētniecības centrā (*JRC*) un iesniegta ekspertu novērtējumam Zivsaimniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komitejas (*ZZTEK*) darba grupās; piebilst, ka dalībvalstu DVS ietvaros savāktos datus izmanto Starptautiskā Jūras pētniecības padome (*ICES*), lai sniegtu zinātniska rakstura informāciju par resursiem un ieteikumus par zivsaimniecības pārvaldību;
3. uzsver ievērojamo datu daudzumu, ko radījusi flote, kas aprīkota ar kuģu satelītnovērošanas sistēmām (*KSNS*), kuru lietošana ļoti noder, kartējot zvejas darbības; atgādina, cik svarīgi ir *KSNS* dati jaukta tipa zvejas gadījumos; uzsver, ka ir jāintegrē un

jākartē papildu informācija, jo īpaši dati, kas reģistrēti elektroniskajos vai papīra zvejas žurnālos, uz kuģa esošo zvejas novērotāju reģistros un zvejas resursu uzraudzības kampaņu datus;

4. atgādina, ka dažas ražotāju organizācijas, galvenokārt no rūpnieciskās zvejas nozares, glabā datus par zvejas darbībām, ar kuriem būtu jāpapildina pašlaik pieejamā informācija; piebilst, ka attiecībā uz piekrastes un mazapjoma zveju, darbību, par kuru informācija ir diezgan ierobežota, jāveicina datu vākšana pašas flotes spēkiem, izmantojot kuģus kā zvejniecības uzraudzības datu vākšanas platformas, iespējams — uzstādot kuģos vienkāršas uzraudzības ierīces, kas darbojas reāllaikā un pieslēgtas GPS/GPRS sistēmām; atbalsta arī to, ka ļoti liela daļa zvejas datu tiek iegūta pētniecisko projektu ietvaros;
5. uzsver to, cik noderīgi ir padarīt pieejamu zvejas flotes, zvejas darbības un nozvejas sastāva un apjoma telpiskā sadalījuma kartēšanas rezultātu, kas ļautu potenciālajiem lietotājiem piekļūt informācijai par rajoniem, kuros notiek intensīvāka zveja, nozvejotajām sugām un nozvejas apjomiem attiecīgajā rajonā, kā arī citiem parametriem; jo īpaši norāda, ka visā informācijā, kas attiecas uz šo kartēšanas veidu, būtu jāiekļauj dati par flotes tipoloģiju (piemēram, kuģu valstisko piederību, piederības ostu, vecumu, garumu, tonnāžu, jaudu un apkalpi), zvejas piepūli (piemēram, braucienu vai zvejas dienu skaitu, zvejas rīku skaitu un īpašībām) un nozveju (piemēram, mērķa sugām, papildu sugām, atpakaļ izlaistajām zivīm, svaru un vērtību); turklāt uzsver, ka datu sniegšana *KSNS* ļautu noteikt flotes telpisko sadalījumu un šīs informācijas salīdzināšana ar zvejas žurnālu datiem ļauj novērtēt nozvejas telpisko sadalījumu;
6. apstiprina, ka datu atsevišķa kartēšana pēc zvejas darbības veida (piekrastes un mazapjoma zveja un rūpnieciskā zveja) nodrošinātu reālistiskāku priekšstatu par zivsaimniecības daudzveidību; turklāt uzsver, ka informēšana par sociāli ekonomiskajiem ar zveju saistītajiem rādītājiem (piemēram, apkalpes izglītības līmeni un vecumu) varētu būt noderīgs papildinājums, lai plašāk raksturotu nozari;

Kā veicināt informācijas iegūšanu un nodošanu

7. atzīst, ka daudzām personām ir likumīgas intereses attiecībā uz piekļuvi informācijai par zvejas darbību un resursu saglabāšanas un ekspluatācijas stāvokli; saistībā ar to aicina izveidot mehānismus, lai atvieglotu ar zvejniecību saistīto datu pieejamību, ievērojot dažus nosacījumus, kas vēl jādefinē, un nosakot diferencētus piekļuves līmeņus, lai varētu nodrošināt informācijas un komerciālo interešu konfidencialitāti;
8. atgādina, ka datu vākšanu un zvejas resursu pārvaldību finansē ES un dalībvalstis, tādēļ ievāktajiem datiem jābūt pieejamiem potenciālajiem lietotājiem un sabiedrībai kopumā; uzskata, ka publiski pieejamiem jābūt arī citiem datiem, kas iegūti, pateicoties publiskajam (ES vai dalībvalstu) finansējumam vai līdzfinansējumam, bet piekļuves nosacījums attiecībā uz zvejas datiem, kas iegūti, pateicoties privātam finansējumam, un kas nesatur komerciāli jutīgu informāciju, būs to struktūru atļaujas sniegšana, kas glabā minēto informāciju;
9. norāda, ka tajā regulas, ar kuru izveido Kopienas kontroles sistēmu atbilstības KZP nodrošināšanai, nodaļā, kas attiecas uz zvejas datiem un informāciju, ir ietverti panti, kuros konkrēti ir paredzēta personas datu aizsardzība, kā arī dienesta noslēpumu un komercnoslēpumu konfidencialitāte; turklāt uzsver, ka minētajā regulā ir skaidri noteikts

— tiem zvejas datiem, kuru vākšana, apmaiņa ar kuriem un kuru izpaušana apdraudētu fiziskas vai juridiskas personas komerciālās intereses, tostarp intelektuālo īpašumu, piemēro spēkā esošos noteikumus par dienesta noslēpumu un komercnoslēpumu konfidencialitāti;

10. apstiprina, ka tas pats attiecas uz zvejas datiem, kas iegūti pētnieciskos projektos, un tādēļ ir normāli, ka informācija, kas iegūta zinātnisko projektu gaitā, ja tie izstrādāti, izmantojot publisko (ES vai dalībvalstu) finansējumu vai līdzfinansējumu, ir pieejama un tiek nodota potenciālajiem lietotājiem, un sabiedrībai kopumā, ievērojot nosacījumus, kas jādefinē konkrēti katram projektam; uzsver, ka dažiem zvejas datu veidiem pamatā jo īpaši ir eksperimentālu modeļu, prototipu vai aparatūras izstrāde un izmantošana, tādēļ to lietošana ir īpaši jutīga;
11. uzsver to, ka ir Komisijas paziņojumi un ieteikumi par piekļuvi zinātniskajai informācijai, par tās izplatīšanu un saglabāšanu, kuros noteikts, ka attiecībā uz pētniecības datu izpaušanu ir jāievēro atbilstība Eiropas un valstu noteikumiem par datu aizsardzību; turklāt norāda, ka šajos dokumentos ir atzīta vajadzība pēc nosacījumiem, kuri reglamentē datu izpaušanu un ierobežojumus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu atbilstību noteikumiem par personas datu, privātuma, komercnoslēpumu, likumīgo komerciālo interešu un intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību;
12. uzskata, ka neatkarīgi no tā, vai datus glabā publiskas vai privātas struktūras un vai tie iegūti, pateicoties publiskiem vai privātiem līdzekļiem, vienmēr ir jānorāda struktūra, kas atbild par informācijas vākšanu, apstrādi un nosūtīšanu; turklāt apgalvo, ka gadījumos, kad informācijas izplatīšana var ietekmēt informāciju glabājošo struktūru konkurētspēju, konkurenci un ieņēmumus, jāizplata ir tikai datu produkti, nevis sākotnējie dati vai apstrādātie dati; pauž viedokli, ka šādos gadījumos nepieciešama obligāta atsauce uz datu avotu, lai ieinteresētās personas varētu sazināties ar oriģinālās informācijas glabātājiem un pieprasīt tiem tiesības piekļūt detalizētākiem datiem vai pat sākotnējiem datiem;
13. uzsver, ka datu kartēšanā un sniegšanā par zvejas flotes kustību un darbībām ir nepieciešams apstiprināt pasākumus, kas paredzēti datu konfidencialitātes aizsargāšanai un komerciālo interešu aizsardzībai atbilstīgi šajā jomā piemērotajiem tiesību aktu noteikumiem, jo īpaši attiecībā uz informāciju, kas iegūta no *KSNS* reģistriem, zvejas žurnāliem un zvejas novērotāju reģistriem uz kuģa; uzsver, ka to var panākt, izslēdzot individualizētus datus, piemēram, kuģa nosaukumu un reģistrācijas datus, un sniedzot apkopotus datus, ko iespējams sagrupēt pēc rajona, flotes segmenta vai zvejas rīka, kā arī paredzot noteiktu laika starpību starp datu iegūšanu un to nodošanu zvejas darbību kartēšanai; tomēr atgādina, ka datu pārmērīga vispārināšana un pārāk plašas telpiskās un laika skalas izvēle var apdraudēt informācijas detalizētību un precizitāti;
14. uzskata, ka gadījumos, kad zvejas datus glabā dalībvalstu publiskās struktūras, Komisijai būtu jāizstrādā visaptverošs izplatāmo parametru kopums, nosakot noteiktu laika starpību starp informācijas savākšanu, apstrādi un nosūtīšanu un jāveicina tās publicēšana, lai galvenās ieinteresētās personas varētu ar to iepazīties; uzskata, ka ir jāparedz minimālais parametru kopums, kas paziņojams obligāti, kā arī ekvivalentu datu paziņošana un kopīga lietošana, lai visu dalībvalstu rīcībā būtu viena veida informācija par zveju;
15. uzskata, ka gadījumos, kad dati par zvejas darbību ir iegūti pētnieciskos projektos, ko

finansē vai līdzfinansē ES vai dalībvalstis, jāparedz noteikums par obligātu šo datu paziņošanu pēc projekta pabeigšanas un saskaņā ar iepriekš apstiprinātu grafiku;

16. atzīst, ka gadījumos, kad zvejas dati ir iegūti pētnieciskos projektos, jāparedz pamatots termiņš, kurā atbildīgajiem pētniekiem jāpublicē pētījuma dati; uzsver, ka saskaņā ar iniciatīvu „Apvārsnis 2020” šo pienākumu var atcelt, nosakot minētai publikācijai moratoriju; turklāt uzskata, ka datu paziņošanai jānotiek iespējami īsākā termiņā un moratorijs nedrīkst būt ilgāks par trim gadiem, lai nepieļautu datu novecošanos un tos varētu pilnībā izmantot;

Kā nodrošināt informācijas efektīvu apstrādi un ieviešanu tīklā

17. uzsver, ka drošu un uzticamu datu sniegšanai nepieciešama standartizācija, pārbaude un kvalitātes kontrole tiem datiem, kas iegūti no dalībvalstu datu bāzēm un zvejas darbības izpētes projektos;
18. atzīst par būtisku izstrādāt kopīgus protokolus/modeļus, kas saskaņoti un pārbaudīti datu paraugu ņemšanas, vākšanas un apstrādes stratēģiju ziņā, kā arī informācijas sniegšanas formātu, kas ir būtisks, lai nodrošinātu zvejas datu salīdzināmību un savstarpēju izmantojamību; precizē, ka šim nolūkam var izmantot DVS definēto modeli;
19. apgalvo, ka zvejas datu sniegšanas veids var atšķirties atkarībā no to sarežģītības un tādēļ nepieciešams definēt datus, kas var tiks sniegti kā sākotnējie dati, apstrādātie dati vai datu produkti; uzsver, ka elementārākos/vienkāršākos parametrus var sniegt kā sākotnējus datus, bet tie parametri, kas ir vissarežģītākie/visspecifiskākie un kam nepieciešama analīze un specializēta interpretācija, jāsniedz kā apstrādāti dati vai datu produkti; uzsver, ka ir jānorāda zvejas informācijas veids, kas sniegts potenciālajiem lietotājiem, atsevišķi nodalot sākotnējos datus, apstrādātos datus un datu produktus, kā arī parametrus, kas iegūti, veicot pasākumus, un tos, kas izriet no modeļiem;
20. uzsver, ka noteiktos gadījumos ļoti detalizētu datu sniegšana un pārmērīgi precīza kartēšana var izraisīt nevēlamu zvejas darbības pievēršanos noteiktiem resursiem un jutīgiem jūras biotopiem, tādēļ uzskata, ka informācijas izplatīšana jāpapildina ar attiecīgo resursu un biotopu aizsardzības un kontroles pasākumu veikšanu; turklāt pieprasa, lai netiktu sniegta jutīga informācija par reto vai apdraudēto jūras sugu telpisko izplatību, garantējot to aizsardzību;
21. uzskata, ka efektīvai datu apkopošanai un sniegšanai nepieciešama pareiza koordinācija no ES puses, kā arī datu sasaistīšana un sadarbība dalībvalstu līmenī; uzsver, ka Komisijas līmeņa koordinācija ir būtiska prioritāro mērķu noteikšanai, izmaksu un ieguvumu attiecības uzlabošanai datu vākšanas, apstrādes un sniegšanas gaitā, kā arī sinerģiju izveidei starp dalībvalstīm;
22. uzsver, ka, ņemot vērā datu vākšanas sistēmu daudzveidību un to datu apjomu un veidu, ko vāc dažādas publiskas un privātas struktūras, kas glabā zvejas informāciju, datu sasaistīšana un sadarbība starp dalībvalstīm ir būtiska, lai nodrošinātu datu daudzveidības, apjoma un formāta saskaņotību; uzsver, ka tas, cik efektīva ir datu sasaistīšana un sadarbība starp dalībvalstīm, ir regulāri jānovērtē Komisijas līmenī;

23. iesaka uzdot dalībvalstīm izraudzīties valsts struktūru, kas atbildētu par datu vākšanu, apkopošanu, apstrādi, kvalitātes kontroli, sasaistīšanu un nosūtīšanu, lai integrētu vienā kopīgā platformā piekļuvei zvejas informācijai; uzsver, ka šim nolūkam dalībvalstu līmenī varētu izveidot īpašu struktūru, ko finansētu Savienības fondi un koordinētu Komisija;

Kā gūt labumu no informācijas apstrādes un interpretācijas

24. uzskata, ka, lai pilnībā izmantotu šo iniciatīvu, jāizstrādā tāds pārvaldības un darbības modelis, kas nodrošinātu pareizu zvejas datu vākšanu, apstrādi, interpretāciju un izplatīšanu, vienlaikus efektīvi līdzdarbojoties un iesaistot dalībvalstis, zinātnieku aprindas un pašvaldības;

25. uzskata, ka pārvaldības un darbības ziņā būtiski ir piešķirt pastāvīgu statusu Eiropas Jūras novērojumu un datu tīklam (*EMODNET*); uzsver, ka zvejas datu integrāciju un sniegšanu šajā platformā labvēlīgi ietekmētu pieredze, kas uzkrāta, izstrādājot *EMODNET* koncepciju, kad tika izveidotas un darbojās dažādas tematiskās grupas un tika veidoti tematiskie portāli par jūras vidi (par hidroloģijas, ģeoloģijas, fizikas, ķīmijas, bioloģijas, biotopu un cilvēka darbības tematiku);

26. uzskata, ka šīs nozares nozīmība ES pamato ar zveju saistīto datu iekļaušanu, ja iespējams, īpašā papildu tematiskajā grupā *EMODNET* platformas ietvaros vai to integrēšanu jaunizveidotā tematiskā portālā, kas veltīts cilvēka darbībām, tādējādi nodrošinot vispārīgāku un pilnīgāku saturu;

27. uzsver, cik svarīgi ir nodrošināt saskaņotību starp *EMODNET* platformu un Eiropas Zemes novērošanas programmas (*GMES*) Jūras dienestu, lai pilnībā izmantotu sniegto informāciju un varētu sasaistīt datus par zvejas darbību ar satelītnovērošanas datiem par jūras vides parametriem, ko nodrošina *GMES*;

28. uzskata, ka tik vērienīgai iniciatīvai kā „Zināšanas par jūru 2020”, ko raksturo plašums un daudzu nozaru iesaiste, ko varētu uzlabot ar zvejas informācijas integrēšanu, nepieciešams konkrēts rīcības plāns, kas noteiktu vidēja termiņa un ilgtermiņa mērķus starp ES un dalībvalstīm saskaņotas darbības ietvaros;

29. uzsver, ka šāda projekta īstenošanai un panākumiem ir nepieciešams pienācīgs finansējums, kā arī garantijas par ilgtermiņa kontinuitāti un prognozējamību; uzstāj, ka ES ir pienācīgi jāveicina un jāatbalsta tādu zvejas datu sniegšana, ko varētu integrēt jūras dibena digitālajā daudzaspēktu kartēšanā; saistībā ar to atgādina, ka informācijas sniegšanai par zvejniecību ir nepieciešams sasaistīt finansēšanas mehānismus, kas šim nolūkam izveidoti Savienības un valstu līmenī, vienlaikus uzsverot, ka EJZF priekšlikums ietver atbalstu tehniskajiem instrumentiem, kas paredzēti *EMODNET* izveidei un darbībai;

30. uzdod priekšsēdētājam iesniegt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Reģionu komitejai, Zivsaimniecības un akvakultūras padomdevējai komitejai, reģionu konsultatīvajām padomēm un Zivsaimniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komitejai.

PASKAIDROJUMS

Eiropas Komisija 2012. gada augustā publicēja Zaļo grāmatu „Zināšanas par jūru 2020 — no jūras dibena kartēšanas līdz prognozēm par turpmākajām norisēm okeānā”, kas domāta, lai veicinātu, attīstītu un paplašinātu „zilo ekonomiku”. Tā palīdz sasniegt stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus attiecībā uz jūru, sasaistot tehnoloģisko kompetenci un inovācijas, resursu ilgtspējīgu izmantošanu, konkurētspēju un darbavietu radīšanu, lai sekmētu gudru, ilgtspējīgu un integrējošu izaugsmi.

Šim nolūkam līdz 2020. gadam ir paredzēts izstrādāt pastāvīgu digitālu daudzaspētu karti attiecībā uz Eiropas jūru dibenu. Tas ir vērienīgs, plašs un daudznozaru projekts, kas paredz izplatīt informāciju daudziem dalībniekiem, kuri interesējas par okeānu datiem valsts struktūru, rūpniecības, izglītības un zinātnes, kā arī pilsoniskās sabiedrības līmenī. Šāda digitāla kartēšana ietver dažādas jomas, jo īpaši informāciju par jūras dibena topogrāfiju, ģeoloģiju, biotopiem un ekosistēmām, kā arī cilvēka darbību. Tā nodrošina datus par virsējo ūdens slāņu fizikālajiem, ķīmiskajiem un bioloģiskajiem parametriem un sniedz okeanogrāfiska rakstura prognozes.

Nevēloties nepietiekami novērtēt visaptveroša redzējuma nozīmi attiecībā uz okeāniem, taču apzinoties, ka nav iespējams aptvert visus Zaļās grāmatas tematus, jo tā ir pārāk plaša un iesaista daudzas nozares, šajā ziņojumā tiek analizēts, kā jaunajā kontekstā varētu integrēt zvejniecības nozari — kā tā varētu atbalstīt „Zināšanas par jūru 2020” un kā šī nozare varētu to labāk izmantot.

Tādēļ ziņojumā uzmanība tiks vērsta uz datu par zvejas darbību integrēšanas, kartēšanas un sniegšanas nozīmību un lietderību saistībā ar iniciatīvu „Zināšanas par jūru 2020”, jo īpaši izceļot šādas galvenās problēmas:

- informācijas avoti un datu veidi;
- kā veicināt informācijas sagatavošanu un sniegšanu;
- kā nodrošināt informācijas efektīvu apstrādi un ievietošanu tīklā;
- kā gūt labumu no informācijas apstrādes un interpretācijas.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	18.9.2013
Galīgais balsojums	+ : 22 - : 0 0 : 1
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	John Stuart Agnew, Kriton Arsenis, Alain Cadec, Carmen Fraga Estévez, Dolores García-Hierro Caraballo, Marek Józef Gróbarczyk, Ian Hudghton, Iliana Malinova Iotova, Werner Kuhn, Isabella Lövin, Gabriel Mato Adrover, Guido Milana, Maria do Céu Patrão Neves, Ulrike Rodust, Struan Stevenson, Isabelle Thomas, Nils Torvalds, Jarosław Leszek Wałęsa
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Jean-Paul Besset, Izaskun Bilbao Barandica, Gesine Meissner, Jens Nilsson, Antolín Sánchez Presedo
Aizstājēji (187. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Esther Herranz García, Juan Andrés Naranjo Escobar